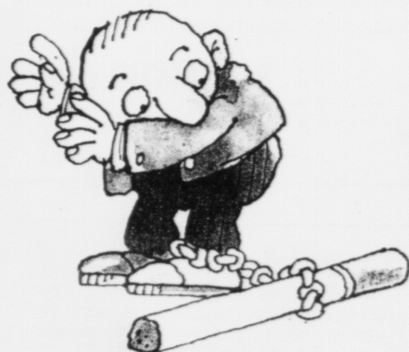

Úr ferðslulógini:

- Súkkla skal altíð halda seg hægumegin á teirri færbreyt, ið liggur longst hægumegin ferðsluleiðina. Súkkla má ikki koyra undir leiðina á øðrum akfari. Har rúmd er, kunnu tvær súkkur koyra lið um lið, um tað er vandaleyst og ongum til ampa.
- Súkkla, ið skal sneiða til vinstur, skal halda fram heilt tvørturum krossvegin og kann tástani fara at sneiða, tá ið tað fær verið uttan ampa fyrri hina ferðsluna.
- Súkkur kunnu yvirhála onnur akfør á hægri síðu.
- Tá snarað verður til vinstur, mugu akfør ikki tarna súkkul og prutlum sum koyra beint fram.
- Bannað er at súkkla á gongubreytum, uttan so at annað er tilskilað av landsstýrinum. Súkkla skal verða leidd tvørtur um gongubreyt. Landsstýrið kann seta reglur um ferðing hjá súkkul á gongubreytum. Í slíkum førum eigur greinligt mark at vera millum tann partin av gongubreytini, sum súkkur kunnu ferðast eftur, og tann partin, ið er kannaður fólk til gongu.
- Súkkla (og prutl) kunnu bert koyra eftir súkklu breyt hægumegin við vegin ferðsluleiðina, um ikki annað er tilskilað við merking.
- Tann, ið súkkar, skal hava báðar føtur á ástíginum (pedalini), og ið hvussu so er, aðra hondina á stýrinum.
- Barn yngri enn seks ár má ikki súkkla uttan saman við einum 15 ára gomlum ella eldri, ið hyggur at tí.
- Súkkla má ikki flyta fleiri fólk, enn hon er ætlað til. Tá kunnu tvey børn yngri enn seks ár verða havd við á súkklu, um hon hevur serligt sæti, sum verjir beinini móti hjólsnældunum. Tann, sum stýrir súkklini, skal í slíkum føri vera fyrtur 15 ár.
- Ikki er loyvt at súkkla so mikið ávíkkaður av rúsdrekka, at tú ikki er førur fyrri at koyra trygt.
- Tann ið setir súkkiluna frá sær, skal læsa hana, uttan so at hon skal standa heilt stutt.

...og vit og skil

- Tað ræður um at hava bremsur, ljós og endurskin í lagi.
- Súkkulufólk ið er veika liðið í ferðsluni, so ver altíð á varðhaldi.
- Vísið sjálvsálit í ferðsluni. Men takið ikki óráð fyrri.
- Les ferðsluna av, fanga eyguni á bilførarunum, og tá tú veitst, at tú ert sæddur stýr so avstað.
- Tað ringasta súkkulufólk ið kann gera, er at krógva seg burtur.
- Vegurin kann stundum vera so smalur, at tryggast er at taka eitt fult pláss á koyribreytini.
- Viðhvørt kann vera tryggast at fara upp á gongubreytina.
- Vísið av. Men er vegurin ringur, kann vera tryggast at taka báðar hendur á róðrinum.
- Børn eiga helst ikki at súkkla einsamall í ferðsluni, fyrr enn tey eru 10-11 ár.
- Keyðið eina góða súkkul, sum klárar brekkurnar.
- Og haldið súkkiluna í góðum standi.
- Nýtið fallhjálpm. Ringastu súkkulskóðarnir raka høvðið.
- Og til bilførararnar: Gevið súkkulnum gætur, tit eru ikki einsamallir á vegnum.

Tíðindaskriv

Tá ið dreymur gerst veruleiki

Bókadeild Føroya Lærarafelags hevur nýliga givið út tvær nýggjar bókur. Onnur bókina *Sunnudagsbarn*, sum Gudrun Mebs hevur skrivað, er barnabók, sum øll kunnu lesa. Hin bókina *Sólsteinur*, sum Maj Bylock hevur skrivað, er flokkað sum ungdomsbók. Í báðum hesum bókunum snýr søgan seg um børn, sum leita eftir onkrum, ið kann veita teim um tryggleika. Men eitt er at ynskja sær nakað og tráa eftir onkrum, annað er, tá ið ynskini ganga út og tráanin gerst veruleiki.

Á barnaheiminum eiga tey sunnudagsforeldur

Sunnudagsbarn er søga um eina gentu, sum býr á barnaheimi, tí at mamma og pápi kundu ikki hava hana. Tað ljóðaði, at »umstøðurnar vóru ikki nóg góðar«, men ongantíð er tað gingið upp fyrri gentuni, hvat hesi orð merkja.

Har á barnaheiminum eiga næstan øll børnini sunnudagsforeldur. Hetta eru foreldur, sum taka eitt barnaheimsbarn heim til sín sunnudagar, og tá ið høg-tíðir eru. Á henda hátt sleppa børnini á barnaheiminum at uppliva, hvat tað vil siga at eiga foreldur og eitt heim. Sjálvandi halda børnini á barnaheiminum, at onki kann vera so gott, sum at eiga ordiliga foreldur, sum eru múgvandi, eiga bil og hava ráð at fara á kaffistovu og geva børnunum finar gávur.

Gentan í bókini er sunnudagsbarn, tí hon er fødd sunnudag. Hon hevur enn ongantíð verið heima hjá sunnudagsforeldrum, men

ein dagin eigur hon eisini tær. Spennin er stór, tí man hon fara at vera líka heppin við sínari sunnudagsmammu, sum hini børnini siga seg hava verið. Veruleikin visir seg tó, sum ikki einaferð, at vera eitt sindur ørvísi enn dreymarnir. Sunnudagsmamma hjá hesi gentuni er ikki rík og vøkur, men hon er fitt, og tær báðar gerast rættilegar vinkonur. Sunnudagsmamma skrivar bókur, og hon leggur ikki so nógv í, um tað ikki er so ruddiligt inni. Tær báðar stuttleika sær og hava tað hugnaligt saman.

Tá gongur long tíð, áðrenn lítla gentan av barnaheiminum torir at líta á, at hetta góða sambandið við sunnudagsmammuna fer at vara, men tað ger tað. Gentan, sunnudagsbarnið, kann ikki siga annað, enn at sunnudagsbørn eru eydnubørn, og ein dagin kann hon enn tá leggja afturat, at nú er hon eisini sum hini.

Björg Matras Jensen hevur týtt hesa framúr bókina, sum bæði børn og ikki minni foreldur eiga at nna sær at lesa. Tey verða ríkar eftir at hava lisið slíka bók. Sunnudagsbarn er týsk barnabók, og rithøvundurin Gudrun Mebs (f. 1944), sum eisini er sjónleikari og tónleikari, hevur av røttum fingið virðislon fyrri hesa bókina. Sunnudagsbarn er sett, prentað og heft á P. Einar Prent, og hon kostar 132 kr.

Bert er bróður-leyst bak

Í seinnu bókini, *Sólsteinur* sum Maj Mylock hevur skrivað, fara hendingarnar

Bókadeild Føroya Lærarafelags

fram á Gotlandi í seglskipatíðini. Sagt verður frá tí fjúrtán ára gamla Dann, sum reikar um millum bygda og ongastaðnis hevur at vera. Foreldur hansara eru bæði deyð, og søgur ganga um, at pápi hansara einaferð við vilja skal hava roynt at sigla skipið, hann fæddi, á land, tí at hann ætlaði at krógva farmin og sjálvur selja hann.

Dann hevur skorið seg illa í hondina í bardaga við ein ølstovueigara, tá ið hann royndi at stjálta sær eina breyðflis. Men hálva sólsteinin, sum hann hevur um hálsin innanfyri tryggjuna, hevur hann ikki mist. Frá mammu síni veit Dann, at beiggin Jákup, sum er úti og siglir, hevur hina helvtina av sólsteininum. Og hetta hevur stóran týdning, tí Dann leitar eftir Jákupi, tann seinasti, sum er eftir av næstringum hansara. Sjálvur ætlar Dann sær til sjós, men ongín vil hava hann við, tí at onnur hond hansara nú er lamin. Dann er úti fyrri nógvum skakandi hendingum, áðrenn hann at enda illa á holdum komin sleppur at gista á bóndagarðinum Ringsarva. Har verður hann væl við bóndasonin Tummás, sum syrgir fyrri, at Dann fær viðgerð fyrri hondina hjá manni, sum dugir at lekja.

Á bóndagarðinum hevur Dann tað gott, og hann kemur so smátu fyrri seg aftur. Men samstundis verður hann varugur við ymiskt, sum fær hann at undrast. Skip fara á land, og menn, sum bjarga sær í land, verða seinni funnir deyðir niðri í

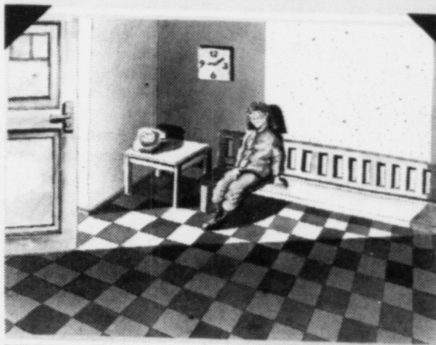
fjøruni. Av tilvild varnast Dann, at hin mati strandfútin helst hevur okkurt við hesar hendingar at gera, og at her ruggar ikki alt rætt. Dann snikar seg eisini at hitta ein mann, sum strandfútin hevur stongt inni í dárakistuni. Hesin maður skal vera óður í høvðinum, og hann verður eisini lagdur undir at hava dripið sjómenninar, sum eru funnir deyðir niðri í fjøruni.

Dann er ræðsluslugin av øllum hann sær og hoyrir, men hann visir dirvi og vinnur á egnari ræðslu og torir at seta seg upp ímóti yvirvaldinum, tá ið tað kreyst. Hann og bróðurin Jákup hittast at enda, men neyvan hevði Dann hugsað sær, at hann fór at hitta bróðurin, tá ið so illa visti við hjá honum.

Sólsteinur er tann fyrsta av trimum bókum um Dann og um tað, sum honum er fyrri. Umframt at hesar bókurnar eru góð lýsing av Gotlandi í miðöld, eru tær eisini spennandi og vælskrivaðar ungdomsbókur. Sólsteinur vann í 1983 fyrstu virðislon í kapping um eina ungdomsbók, sum kenda svenska forlagið Rabén og Sjögren skipaðu fyrri. Tað er gitni svenski rithøvundurin Maj Bylock (f. 1931), sum hevur skrivað Sólsteinin. Ásvørður Djurhuus hevur týtt, og P. Einar Prent hevur sett, prentað og heft bókina. Sólsteinur kostar 128 kr. í bókabúðunum.

Tær báðar seinnu bókurnar í hesum bókaráðnum koma atlandi út í heyst.

Gudrun Mebs

Sunnudagsbarn

Bókadeild Føroya Lærarafelags